

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Moravce a soudkyň JUDr. Miluše Krejzlíkové a Mgr. Miroslavy Lanžhotské ve věci

žalobkyně: **K** ■■■ **Č** ■■■■, narozená ■■■■■
bytem ■■■■■, ■■■■■
zastoupená advokátem ■■■. **M** ■■■■■ **K** ■■■
sídlem ■■■■■■, ■■■■■■

proti
žalované: **R** ■■■ **Č** ■■■■, narozená ■■■■■
bytem ■■■■■, ■■■■■
zastoupená advokátkou ■■■. **A** ■■■■■ **B** ■■■■■
sídlem ■■■■■■, ■■■■■■

o výživné zletilého dítěte

k odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v ■■■■■■ ze dne 14. 9. 2021 č. j. ■■■■■■

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu **se** ve výroku I **potvrzuje**.
- II. Dlužné výživné za období od 1. 9. 2020 do 31. 1. 2022 v částce 37 400 Kč je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni ve dvou splátkách po 18 700 Kč, přičemž první splátka je splatná do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku a druhá splátka do šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku, a to pod ztrátou výhody splátek.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení před okresním soudem v částce 8 000 Kč do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalobkyně.

- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady odvolacího řízení ve výši 2 760 Kč do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud uložil žalované povinnost přispívat na výživném pro žalobkyni počínaje 1. 9. 2020 částkou 2 500 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 20. dne v měsíci, za který výživné náleží (výrok I). Žalobu v části, jíž se žalobkyně domáhala na žalované zaplacení dalších 500 Kč měsíčně za období od 1. 9. 2020, zamítl (výrok II). Nedoplatek na výživném za období od 1. 9. 2020 do 14. 9. 2021 ve výši 30 000 Kč uložil žalované zaplatit žalobkyni nejpozději do 31. 3. 2022 (výrok III). Žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni na nákladech řízení 8 000 Kč do 31. 12. 2021 k rukám zástupce žalobkyně (výrok IV).
2. Žalobkyně se domáhala na žalované (své matce) placení výživného ve výši 3 000 Kč měsíčně počínaje 1. 9. 2020. Tvrdila, že 1. 9. 2020 nastoupila do ■. ročníku tříletého učebního oboru cukrář na Střední škole ■ ve ■, když na stejné škole již absolvovala jiný učební obor prodavačka, ten ji však nebavil tak jako obor cukrář. Chce si tedy rozšířit kvalifikaci pokračujícím studiem. V souvislosti s nástupem na školu jí vznikly výdaje v podobě nákladů na dojíždění, nákladů na školní potřeby a praxi. Další výdaje jsou spojeny s tím, že nosí brýle. Veškeré výdaje jí hradí otec – bydlení, stravu i výdaje spojené se studiem a koníčky. Žalovaná jí od září 2020 na výživném nic nezaplatila.
3. Žalovaná souhlasila s tím, že žalobkyně řádně studuje a není schopna sama se živit. Dle jejího názoru by však mělo být výživné ve prospěch žalobkyně určeno pouze ve výši 1 500 Kč měsíčně a až od března 2021. Tvrdila, že do září 2020 žila ve společné domácnosti s žalobkyní, dcerou H ■ V ■, nezletilými syny a bývalým manželem J ■ Č ■. Manželství otce žalobkyně a žalované bylo rozvedeno až v březnu 2021 a do té doby byly potřeby žalobkyně hrazeny oběma rodiči v rámci společného majetkového společenství. Ona byla řadu let doma a pečovala postupně o čtyři děti z důvodu navazujících mateřských dovolených, v posledních letech byla vedena jako spolupracující osoba otce žalobkyně a fakticky vykonávala činnost prodavačky v prodejně papírnictví provozované jejím bývalým manželem, při polovičním úvazku dosahovala příjmu 6 000 Kč – 12 000 Kč měsíčně. Od 8. 6. 2020 je v evidenci úřadu práce jako uchazečka o zaměstnání, v listopadu 2020 jí přestala být vyplácena podpora v nezaměstnanosti a od té doby měla příjem jen z příležitostných brigád. V současné době pracuje na základě dohody o pracovní činnosti v ■ v ■ u I ■ B ■ a má přislíbeno zaměstnání opět na částečný pracovní úvazek v nově otevřené prodejně v ■ s předpokládaným příjmem 9 600 Kč čistého měsíčně.
4. Okresní soud vyšel ze zjištění, že žalobkyně 1. 9. 2020 nastoupila do ■. ročníku tříletého učebního oboru „cukrář“ na Střední škole ■ ve ■. Na stejné škole již absolvovala učební obor prodavačka, jde o rozšiřující studium, v rámci kterého je žalobkyni část předmětů uznána z předchozího studia a doplňuje si zejména odborné předměty, které jsou nutné k závěrečným zkouškám. Mezi účastníky je nesporné, že žalobkyně není schopna sama se živit. Žalobkyně má celkem běžné potřeby, výdaje na jízdné do školy do ■ činí 8 Kč vlakem, případně autobusem 6 Kč a z ■ do ■ ■ dalších 8 Kč. Školní výuka trvá v pondělí a v úterý po jedné hodině, ve středu tři hodiny, ve čtvrtek čtyři hodiny a v pátek dvě hodiny. Výdaje v souvislosti se studiem má pouze v podobě nákladů na nákup surovin na praxi. Pracovní oděvy si pořizovala v ■ ročníku, otec jí přispěl částkou 1 100 Kč a žalovaná částkou 40 Kč. Žije s otcem, který jí hradí veškeré výdaje částkou ve výši 3 000 Kč měsíčně. Žalovaná jí od září 2020 nepřispěla na výživné ničím, vzájemně se odcizily. Žalobkyně se věnuje autokrosu, výdaje s tím spojené hradí její otec. Manželství otce žalobkyně a žalované bylo rozsudkem Okresního soudu

v [redacted] ze dne 4. 2. 2021 č. j. [redacted] rozvedeno a rozsudek nabyl právní moci dne 2. 3. 2021. Usnesením Okresního soudu v [redacted] ze dne 14. 1. 2020 č. j. [redacted] byl schválen smír žalované a otce žalobkyně, dle kterého se otec žalobkyně zavázal hradit žalované výživné manželky ve výši 5 000 Kč měsíčně. Usnesením Okresního soudu v [redacted] ze dne 5. 5. 2021 byl schválen smír mezi žalovanou a její dcerou E [redacted] V [redacted], dle kterého se žalovaná zavázala hradit E [redacted] V [redacted] výživné ve výši 600 Kč měsíčně za období od 1. 9. 2020 do 31. 10. 2020 a ve výši 300 Kč měsíčně za období od 1. 11. 2020. Rozsudkem Okresního soudu v [redacted] ze dne 23. 11. 2020 č. j. [redacted] byla schválena dohoda rodičů, dle níž byli nezletilý [redacted] a nezletilý [redacted] (bratři žalobkyně) svěřeni pro dobu po rozvodu do péče žalované a otec žalobkyně se zavázal od právní moci rozsudku o rozvodu manželství hradit na jejich výživu 9 000 Kč měsíčně na nezletilého [redacted] a 7 000 Kč měsíčně na nezletilého [redacted]. Žalovaná je vyučená jako prodavačka v oboru drobné zboží – hračky, papírnictví. Nemá jazykové znalosti ani řídicí oprávnění. Od 8. 6. 2020 je vedena na úřadu práce v evidenci uchazečů o zaměstnání, podporu v nezaměstnanosti pobírala ve výši 13 709 Kč měsíčně po dobu prvních dvou měsíců, ve výši 10 545 Kč měsíčně po dobu dalších dvou měsíců a ve výši 9 491 Kč měsíčně po zbývajících podpůrných měsících. Po dobu letních prázdnin roku 2021 i v současné době pracuje na dohodu o pracovní činnosti v [redacted] v [redacted] u I [redacted] B [redacted] a během této doby měla příjem za srpen 2021 3 420 Kč a za září 2021 3 420 Kč. Od listopadu 2021 má příslibený nástup v nové prodejně v [redacted] na částečný úvazek (20 hodin týdně) s platem přibližně 9 600 Kč měsíčně. Pobírá přídatky na nezletilého [redacted] a nezletilého [redacted] a výživné na ně placené otcem žalobkyně. S ohledem na čtyři porody, které absolvovala, je dle svého tvrzení omezena zdravotními problémy, bolí ji záda, mívá závratě a práci ve velkých supermarketech s taháním velkých břemen by nezvládla. Lékařskou zprávu o případných zdravotních problémech však nedoložila. Dle seznamu volných pracovních míst úřadu práce a odpovědí potencionálních zaměstnavatelů žalované bylo zjištěno, že úřad práce evidoval v červnu 2021 celkem 14 nabídek práce vhodných pro žalovanou s její kvalifikací, případně prací, k nimž není nutná zvláštní kvalifikace. Inzerovaná nástupní mzda se pohybovala mezi 16 000 Kč až 30 000 Kč hrubého měsíčně, šlo o pracovní místa prodavaček, balíček, pracovníků obsluhy výrobní linky, pracovníc v prádelně, pomocné síly do kuchyně či do přípravy výrobků studené kuchyně. Ze strany potencionálních zaměstnavatelů bylo sděleno, že pro získání pracovní pozice je nutné uspět při pracovním pohovoru, jinak nebyly požadovány zvláštní podmínky pro výkon práce. Dle výpovědi svědka J [redacted] Č [redacted] (otce žalobkyně) žalovaná, když pracovala v hračkářství v jeho prodejně, pracovala na půl úvazku a její mzda činila 6 000 Kč až 8 000 Kč čistého měsíčně. Na plný pracovní úvazek nikdy nepracovala. Plat prodavačky, kterou má svědek v obchodě nyní, se pohybuje mezi 16 000 Kč až 17 000 Kč čistého měsíčně.

- Okresní soud dospěl k závěru, že žalobkyně dne 1. 9. 2020 nastoupila do [redacted] ročníku tříletého učebního oboru cukrář na Střední škole [redacted] ve [redacted] a není tedy schopna sama se žít. Žalovaná, pokud by měla skutečný zájem pracovat, by mohla dosahovat příjmu minimálně 16 000 Kč čistého měsíčně. To nakonec osvědčuje sama žalovaná předloženou dohodou o příslibu práce v prodejně v [redacted], kde je jí nabízeno při úvazku 20 hodin týdně dosažení příjmu 9 600 Kč čistého měsíčně. Kromě toho dle zpráv potencionálních zaměstnavatelů je schopna si reálně vydělávat částku minimálně 16 000 Kč čistého měsíčně při vynaložení vyššího úsilí (na úkor pohodlí žalované, které dosud upřednostňuje), přestože fakticky dosahuje nižšího příjmu. Žalovaná má čtyři vyživovací povinnosti, osobně pečuje o dvě nezletilé děti, dcera E [redacted] V [redacted] žije sama a žalobkyně žije s otcem. Žalobkyně si rozšiřuje vzdělání, má minimální časové vytížení ve škole, a je tedy schopna si brigádně rovněž alespoň menší částky přivydělat. Uzavřel, že odůvodněným potřebám žalobkyně jako středoškolačky (náklady na dojíždění, stravu, ošacení, brýle, školní pomůcky) a schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům

osobního automobilu.

10. Ze zprávy ČSSZ, Okresní správy sociálního zabezpečení [REDACTED], ze dne 3. 1. 2022, odvolací soud zjistil, že žalovaná nepobírá nemocenské dávky a není ani příjemcem důchodu vypláceného Českou správou sociálního zabezpečení.
11. Ze zprávy Úřadu práce ČR, Kontaktního pracoviště [REDACTED], ze dne 11. 1. 2022, odvolací soud zjistil, že žalovaná je od 8. 6. 2020 do současné doby vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání. Za červen 2020 jí byla vyplacena podpora v nezaměstnanosti ve výši 10 510 Kč, za červenec 2020 ve výši 13 709 Kč, za srpen 2020 ve výši 11 260 Kč, za září 2020 ve výši 10 545 Kč, za říjen 2020 ve výši 9 729 Kč a za listopad 2020 ve výši 2 215 Kč.
12. Ze zprávy Úřadu práce ČR, Krajské pobočky [REDACTED], Kontaktního pracoviště [REDACTED], ze dne 30. 8. 2021, odvolací soud zjistil, že žalovaná pobírá přídatky na dvě děti, a to od března 2021 na nezletilého [REDACTED] ve výši 1 000 Kč měsíčně a na nezletilého [REDACTED] ve výši 910 Kč měsíčně a od července 2021 na nezletilého [REDACTED] ve výši 880 Kč měsíčně a na nezletilého [REDACTED] ve výši 880 Kč měsíčně.
13. Ze zprávy Úřadu práce ČR, Kontaktního pracoviště [REDACTED], ze dne 13. 1. 2022, odvolací soud zjistil, že žalovaná v období od 1. 3. 2020 nepobírala dávky pomoci v hmotné nouzi, příspěvek na péči ani příspěvek na mobilitu.
14. Ze zprávy zaměstnavatele žalované [REDACTED], I. B. [REDACTED], [REDACTED], odvolací soud zjistil, že žalovaná je zde zaměstnána na základě dohody o pracovní činnosti od srpna 2021. V měsíci říjnu 2021 činil její čistý příjem 3 400 Kč, v listopadu 2021 3 367 Kč a v prosinci 2021 3 367 Kč. S její prací jsou spokojeni, vzhledem k celospolečenské situaci není možné zatím ji zaměstnat na hlavní pracovní poměr.
15. Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDACTED] kraj, Katastrální pracoviště [REDACTED], obec [REDACTED], LV č. [REDACTED], odvolací soud zjistil, že žalovaná je vedena jako spoluvlastník ([REDACTED]) pozemku p. č. st. [REDACTED] (zastavěná plocha a nádvoří), jehož součástí je stavba č. p. [REDACTED] bydlení, a pozemku p. č. [REDACTED] (zahrada). Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDACTED] kraj, Katastrální pracoviště [REDACTED], obec [REDACTED], LV č. [REDACTED], odvolací soud zjistil, že žalovaná je vedena jako spoluvlastník ([REDACTED]) pozemku p. č. st. [REDACTED] (zastavěná plocha a nádvoří), jehož součástí je stavba č. p. [REDACTED] bydlení, a pozemku p. č. [REDACTED] (zahrada).
16. Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDACTED] kraj, Katastrální pracoviště [REDACTED], obec [REDACTED] a katastrální území [REDACTED], LV č. [REDACTED], odvolací soud zjistil, že žalovaná a J. Č. [REDACTED] jsou vedeni (v SJM) jako spoluvlastníci ([REDACTED]) pozemků p. č. [REDACTED] (ostatní plocha), p. č. [REDACTED] (ostatní plocha) a p. č. [REDACTED] (orná půda). Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDACTED] kraj, Katastrální pracoviště [REDACTED], obec a katastrální území [REDACTED], LV č. [REDACTED], odvolací soud zjistil, že žalovaná a J. Č. [REDACTED] jsou vedeni (SJM) jako spoluvlastníci v rozsahu [REDACTED] pozemku p. č. [REDACTED] (orná půda). Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDACTED] kraj, Katastrální pracoviště [REDACTED], obec a katastrální území [REDACTED], LV č. [REDACTED], odvolací soud zjistil, že žalovaná a J. Č. [REDACTED] jsou vedeni (SJM) jako spoluvlastníci ([REDACTED]) pozemků p. č. [REDACTED] (trvalý travní porost), p. č. [REDACTED] (vodní plocha) a p. č. [REDACTED] (trvalý travní porost). Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDACTED] kraj, Katastrální pracoviště [REDACTED], obec a katastrální území [REDACTED], LV č. [REDACTED], odvolací soud zjistil, že žalovaná a J. Č. [REDACTED] jsou vedeni (v SJM) jako spoluvlastníci (v rozsahu [REDACTED]) pozemků p. č. [REDACTED] (orná půda), p. č. [REDACTED] (ostatní plocha), p. č. [REDACTED] (ostatní plocha) a p. č. [REDACTED] (orná půda). Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDACTED] kraj, Katastrální pracoviště [REDACTED], obec

a katastrální území [REDAKCE], LV č. [REDAKCE], odvolací soud zjistil, že žalovaná a J. Č. [REDAKCE] jsou vedeni (SJM) jako spoluvlastníci [REDAKCE] pozemku p. č. [REDAKCE] (trvalý travní porost). Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDAKCE] kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], obec a katastrální území [REDAKCE], LV č. [REDAKCE], odvolací soud zjistil, že žalovaná a J. Č. [REDAKCE] jsou vedeni (SJM) jako spoluvlastníci [REDAKCE] pozemku p. č. [REDAKCE] (orná půda). Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDAKCE] kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], obec a katastrální území [REDAKCE], LV č. [REDAKCE], odvolací soud zjistil, že žalovaná a J. Č. [REDAKCE] jsou vedeni (SJM) jako spoluvlastníci (v rozsahu [REDAKCE]) pozemku p. č. [REDAKCE] (orná půda). Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDAKCE] kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], obec a katastrální území [REDAKCE], LV č. [REDAKCE], odvolací soud zjistil, že žalovaná a J. Č. [REDAKCE] jsou vedeni (SJM) jako spoluvlastníci (v rozsahu [REDAKCE]) pozemku p. č. [REDAKCE] (orná půda). Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDAKCE] kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], obec a katastrální území [REDAKCE], LV č. [REDAKCE], odvolací soud zjistil, že žalovaná a J. Č. [REDAKCE] jsou vedeni (SJM) jako spoluvlastníci (v rozsahu [REDAKCE]) pozemku p. č. [REDAKCE] (orná půda). Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro [REDAKCE] kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], obec a katastrální území [REDAKCE], LV č. [REDAKCE], odvolací soud zjistil, že žalovaná a J. Č. [REDAKCE] jsou vedeni (SJM) jako vlastníci pozemků v obci a katastrálním území [REDAKCE] náležejících do zemědělského půdního fondu.

17. Dle § 911 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) výživné lze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit.
18. Dle § 913 odst. 1 o. z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Dle odst. 2 citovaného ustanovení při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popř. zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídnout se popř. i k péči o rodinnou domácnost.
19. Dle § 915 o. z. životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.
20. Dle § 922 odst. 1 o. z. výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení; u výživného pro děti i za dobu nejdéle tří let zpět od tohoto dne.
21. Žalobkyně je od 1. 9. 2020 studentem [REDAKCE] ročníku tříletého učebního oboru cukrář na Střední škole [REDAKCE] ve [REDAKCE], připravuje se dosud na budoucí povolání a není tedy schopna sama se živit. Ostatně tato skutečnost byla mezi účastníky nesporná. Žalovaná je tedy povinna platit na její výživu ve smyslu § 911 o. z. Žalovaná však od 1. 9. 2020 na výživu žalobkyně žádnou částku nezaplatila, když potřeby žalobkyně (bydlení, stravu a výživné ve výši 3 000 Kč měsíčně) zajišťuje otec žalobkyně. Žalobkyně též chodí na brigádu do prodejny hraček a její příjem činí cca 900 Kč – 1 500 Kč měsíčně. Žalovaná je od 8. 6. 2020 vedena na úřadu práce v evidenci uchazečů o zaměstnání, kde pobírala do listopadu 2020 podporu v nezaměstnanosti. Poté nebyla nikde zaměstnána a až od srpna 2021 pracuje na dohodu o pracovní činnosti u zaměstnavatele [REDAKCE], I. B. [REDAKCE], [REDAKCE], kde dosahuje příjmu ve výši cca 3 400 Kč čistého měsíčně. Dle nabídky volných pracovních míst vedených na úřadu práce by však žalovaná mohla dosahovat příjmu cca 16 000 Kč až 30 000 Kč hrubého měsíčně při plném pracovním úvazku. Odvolací soud se tedy ztotožňuje se závěrem okresního soudu, že žalovaná, pokud by pracovala na plný pracovní úvazek, mohla by dosahovat čistého měsíčního příjmu 16 000

Kč. Ostatně pokud byla žalovaná zaměstnána u otce žalobkyně, dosahovala příjmu cca 8 000 Kč čistého měsíčně při polovičním pracovním úvazku a i u současného zaměstnavatele by při polovičním pracovním úvazku mohla dosahovat příjmu 9 600 Kč čistého měsíčně. Žalovaná je vyučená prodavačka v oboru drobného zboží, nemá řidičské oprávnění. Má čtyři vyživovací povinnosti, když kromě vyživovací povinnosti k žalobkyni má vyživovací povinnost ještě ke zletilé E. V., narozené , a k nezletilému a , na které je otcem žalobkyně placeno výživné ve výši 9 000 Kč měsíčně pro nezletilého a ve výši 7 000 Kč měsíčně pro nezletilého . Odvolací soud ve shodě s okresním soudem dospěl k závěru, že odůvodněným potřebám žalobkyně i schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům žalované, tzn. výši příjmu, kterého by mohla dosahovat (16 000 Kč čistého měsíčně) i počtu vyživovacích povinností odpovídá výživné pro žalobkyni ve výši 2 500 Kč měsíčně. Vyživovací povinnost je prvořadou povinností a žalovaná sama uvedla, že se zajímala o práci prodavačky v prodejnách papírnictví, v , ale žádná z těchto možností ji neoslovila. Její námitka, že by musela do zaměstnání dojíždět, není důvodná. Autobusové spojení mezi a funguje od brzkých ranních hodin do 22.30 hodin. K tvrzení žalované, že otec žalobkyně má vyšší příjmy a žalobkyně by na něm mohla chtít vyšší výživné, je třeba uvést, že tato skutečnost nezabavuje žalovanou povinností platit žalobkyni výživné odpovídající jejím schopnostem a možnostem. Nebyla shledána důvodnou ani námitka žalované, že by výživné mělo být určeno až od právní moci rozsudku o rozvodu manželství žalované a otce žalobkyně, tzn. až od 3. 3. 2021, neboť do té doby poskytoval výživné žalobkyni její otec a výživné bylo hrazeno v rámci společného majetkového společenství. Nelze totiž přehlédnout, že již usnesením Okresního soudu v ze dne 14. 1. 2020 č. j. byl schválen smír žalované a otce žalobkyně, dle kterého se otec žalobkyně zavázal žalované hradit výživné manželky ve výši 5 000 Kč měsíčně, což vylučuje vedení společné domácnosti žalované a otce žalobkyně. Okresní soud tedy správně uložil žalované povinnost platit žalobkyni výživné od 1. 9. 2020, tzn. od nástupu žalobkyně na Střední školu .

22. Rozsudek okresního soudu tedy byl ve výroku I jako věcně správný potvrzen dle § 219 o. s. ř.
23. Žalovaná měla platit na výživu žalobkyně od 1. 9. 2020 do 31. 1. 2022 2 500 Kč měsíčně. Za uvedené období tedy měla zaplatit na její výživu celkem 42 500 Kč (tzn. 17 měsíců x 2 500 Kč měsíčně). Mezi účastníky bylo nesporné, že žalovaná zaplatila v tomto období na výživu žalobkyně pouze 5 100 Kč, tzn. její dluh na výživném pro žalobkyni činí 37 400 Kč. Soud přihlédl k finančním možnostem žalované i k odůvodněným potřebám žalobkyně a uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni dlužné výživné 37 400 Kč ve dvou splátkách po 18 700 Kč za podmínek uvedených ve výroku II rozsudku.
24. Žalované byla ve smyslu § 142 odst. 2 o. s. ř. a § 150 o. s. ř. uložena povinnost zaplatit žalobkyni náklady řízení před okresním soudem ve výši 8 000 Kč. V tomto smyslu lze zcela odkázat na odůvodnění rozsudku okresního soudu.
25. Ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. a § 224 odst. 1 o. s. ř. byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobkyni náklady odvolacího řízení. Náklady odvolacího řízení žalobkyně spočívají v nákladech jejího právního zastoupení, a to v odměně ve výši 2 460 Kč za účast u jednání odvolacího soudu dne 20. 1. 2022 (rozdíl mezi přiznanou částkou 2 500 Kč měsíčně a žalovanou navrhou částkou 1 500 Kč měsíčně, tzn. 1 000 Kč x 34 měsíců za dobu od 1. 9. 2020 do 30. 6. 2023, neboť žalobkyně by měla v červnu 2023 ukončit studium, tzn. 34 měsíců x 1 000 Kč, resp. tarifní hodnota činí 34 000 Kč) a v jedné paušální náhradě hotových výloh 300 Kč; celkem činí náklady odvolacího řízení žalobkyně 2 760 Kč (§ 8 odst. 2, § 7 bod 5, § 13 odst. 4 a 5 vyhl. č. 177/1996 Sb.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Hradec Králové 20. ledna 2022

JUDr. Pavel Moravec v. r.
předseda senátu